

и той Самарянинъ, като са върнѣ, благодари му. А Исусъ, попитанъ отъ Фарисеитѣ: „Кога ще дойде царството Божіе?“ Къмъ тѣхъ отговаря: че то е вѣтрѣ въ тѣхъ, а на апостолитѣ си казва да са пазятъ отъ лжеучителитѣ, и че внезапно ще дойдѣтъ злинытѣ, както и въ деньетѣ на Ноя и Лота, и ги съвѣтува да си напомнятъ за неговата жена. Още, за да ги направи да не са отдѣлжатъ отъ молитвата, приказва имъ притчата за довицата, която съ постоянната си прозба принуди неправедныйтъ и небогобоязливый сѣдникъ да я оправдае. А на нѣкои си които мечтаѣхъ за себе си че сѣ праведны, и уничижавахъ другитѣ, приказа притчата на Фарисея и на Мытаря. (Лѣк, $\bar{x}i$. 11— \bar{ii} . 11—14.).

§. 48. *Исусъ отъ работытѣ си са показва че той и Отець сѣ едно.*

Праздникътъ на освещеніето на храмътъ станѣ зимѣ. За туй Исусъ като дойде въ Іерусалимъ за да праздува, и като ходѣше въ притворътъ Соломоновъ, попытва са отъ Іудеитѣ, той ли е Христосъ? И понеже Исусъ имъ каза, че работытѣ му свидѣтелствуватъ за него, а тѣ не вѣрватъ, защото не сѣ отъ овцитѣ, които му е далъ Отець, съ когото той е едно, Іудеитѣ грабнѣхъ камъне да го замѣрятъ съ тѣхъ, като че е богохулникъ и прави себе си Богъ. Исусъ имъ са отговаря, че ако самото писаніе именува сынове Божіи онѣзи къмъ които бѣ словото Божіе, какъ той, когото освети Богъ и проводи въ свѣтътъ, богохули, като именува себе си сынъ Божій? Отъ дѣлата му слѣдоватѣлно имъ казваше да познаятъ, че Отець е въ него и той е въ Отца. За туй Іудеитѣ пакъ иска-